

VICTORIS CHRONICON,

CONTINUANS UBI PROSPER DESINIT.

A XVIII con ulatu Theodosii Junioris, Victor episcopus Tununensis Ecclesiae Africæ historiæ prosequi ubi Prosper reliquit.

Igitur Theodosio XVIII et Albino coss. (A. 444).

Antiochenæ Ecclesiae episcopatum post Joannem Diaconum suscepit.

Aetio III et Symmacho coss. (A. 446).

Callipio et Ardabure coss. (A. 447).

Eutyches presbyter et archimandrita cujusdam monasterii Constantinopolitani apparuit, qui sui nominis hæresim condidit. Hic etenim Dominum nostrum Jesum Christum sic assererat natum ex Maria semper virgine matre, ut nihil in eo confiteretur humanæ naturæ. Qui synodali levitatus colloquio Constantinopoli congregato, cui sanctus præfuit Flavianus ejusdem urbis episcopus, dum nollet Christum in duabus confiteri naturis post nativitatem ex Virgine, et nobis secundum carnem substantialem¹ esse, damnationem cum proprio errore suscepit: quem sanctus Romanus antistes apostolica auctoritate firmavit. Pro quo, imperatore Theodosio patrocinante, Leone Romano, Dioscoro Alexandrino, Diaceno Antiocheno², Juvenale Hierosolymitano, et Flavio Constantinopolitano, præsulibus sedem.

Pestumiano et Zenone coss. (A. 448).

Synodus generalis in congregatur in Epheso, in qua Dioscorus Alexandrinus sibi principatum usurpans imperiali favore Eutychem post legitimam damnationem absolvit, et ejus obtrectatores duarum in Christo naturarum doctores, Flavianum Constantinopolitanum, Eusebium Dorylei, Theodoretum Cyri, item Edessenum, antistites, cæterosque alios impia auctoritate, contradicentibus etiam legatis sedis apostolicæ, condemnavit, totamque synodum sibi favere monachorum seditione militarique violentia inclinavit.

Asturio et Protogene coss. (A. 449).

¹ Attila rex Hunnorum, postquam est Valentiniani Augusti juvenis prælio superatus, et in fugam conversus, viros recepit, et ad Italiam importabiliter

A pergit, cujus mala Romana respublica pacis fœderis sopit. Qui Attila, Leonis papæ legatione suscepta, non solum a reip. vastatione quievit, sed et trans Danubium pace data recessit.

Valentiniano VII et Attieno [Avieno], coss. (A. 450).

Theodosius imperator anno vitæ suæ 62 Constantinopoli moritur. Chrysaphius præpositus imperatoris, amicitias Eutychetis male usus, occiditur; et Marcianus totius reip. consensu imper. factus.

Romanorum XLVII, regnat annis 5, mensibus 6; qui in ipso regni sui exordio Ecclesiarum paci prospiciens, Chalcedone fieri synodum imperiali auctoritate denuntiat.

Constantinopolitanæ Ecclesiae præsulatum post B Flavianum Anastolius suscepit.

Consulatu Marciani^b Augusti VIII cal. octobris (A. 451), Leone Romano, Dioscoro Alexandrino, Maximo Antiocheno, Juvenale Hierosolymitano, et Anatolio Constantinopolitano præsulibus, synodus generalis Chalcedone colligitur episcoporum 652, ubi Ephesina non nec dicenda synodus abdicatur. Eutyches cum Dioscoro patrono suo Alexandrino episcopo atque Nestorio condemnatur: antistitesque catholici injuste damnati ab eodem Dioscoro in synodo præfata Ephesina non solvuntur, fidesque sanctorum Patrum qui in Nicæna, Constantinopolitana et Ephesina prima convenerunt, sanctis synodis, explanatur. His itaque diffinitis, et subscriptionibus totius synodi roboratis, Eusebius Dorylei, Theodoro Cyri et Iba Edesseno propriis restitutis Ecclesiis, his quos pro eis Dioscorus hæreticus subituerat pulsus, omnia quæ ad statum Ecclesiæ pertinent disposita sunt, ratumque terminum susceperunt.

Opilio et Vincomalo coss. (A. 453).

Dioscoro Gangra exilio relegato, Proterius Alexandrinæ Ecclesiæ suscepit præsulatum.

Eo tempore Attila moritur: de cujus regno dum filii dimicant, Hunni vastantur, ac deinde minorantur.

Aetio et Studio coss. (A. 454).

^a His diebus Gothi cum Hunnis dimicant in campis Catalaunicis, in quo prælio Theodoredus rex occubuit, et Gothi victores exstiterunt, dimicante Thurismundo

rege. Attila rex Hunnorum nusquam comparuit. SENOL.

^b Post Theodoredum Thurismundus, filius ejus, D Gothorum regiam regit ann. 10. lo.

¹ Hæc lectio magnæ incuriæ argumentum præbet antiquariorum ac editorum. Lege *consubstantialem cum Cæcilio* Eccl. Gr. Monum. tom. I, pag. 787.

² Quis hæc ferat? Lege *Domno Ant.* eodem Cæcilio auctore, l. c. Sic item emenda paulo ante ad ann. 444, ac lege, *Domnus suscepit.*

Actius patricius, Valentiniani Augusti manu in-
tra palatium primo percussus, circumstantium gla-
diis crudeli morte exstinguitur; Boetiusque præfec-
tus nihilominus occiditur.

Valentiniano viii et Anthemio coss. (A. 455).

Valentinianus imper. Romæ in Campo Martio, do-
lis Maximi patricii et Heraclii præpositi perimitur;
idemque Maximus ex consule et patricio ejus sumit
imperium diebus 67. Hic itaque malum quod latebat
apparuit. Mox relictam Valentiniani Augustam, viri
exitum sui lugere non permittens, in matrimonio
sumit. Sed his malis pejora succedunt, dum adven-
tum Genserici Vandalorum regis formidat, et cun-
ctis volentibus Urbe recedere licentiam tribuit:
priusquam fugam quam cogitabat, assumeret, occisus
membratimque concisus in Tiberim fluvium pro-
jectus est.

Aetio et Studio coss. et præfectis.

Tertia die postquam Maximus occiditur, Gense-
ricus Vandalorum rex Romanam urbem ingreditur,
et per 14 dies cunctis opibus nudat, secumque inde
Valentiniani filias et uxorem ac captivorum multa
millia tollit. Ut autem ab incendio, tormentis et
gladio abstinere, papæ Leonis intercessio facit. Hu-
jus quoque captivitatis 75 die Anitius [Avitus], vir
totius simplicitatis, in Galliis imperium sumit.

Joanne et Varane coss. (A. 456).

Ricimirus patricius Avitum superat, ejus inno-
centiæ parcens Placentiæ civitatis episcopum facit.

Constantino et Rufo coss. (A. 457).

Marcianus imperator Orientis Constantinopoli mori-
tur, et pro eo Leo imperator efficitur Romanorum
xlviii. Leo regnat annis 16.

* Alexandria et Ægyptus errore Dioscori languens
decreta Chalcedonensis synodi non recepit. Prote-
rium antistitem Dioscori successorem, et synodi
Chalcedonensis decretorum custodem populus Dios-
coritanus, seditione facta Timotheo auctore cogno-
mento Herulo [Ærvulo], interfecit vi cal. Aprilis
[leg. vi anni 457], vi feria ultimæ jejuniorum heb-
domadæ, die qua noster Salvator et Dominus a Ju-
dæis est crucifixus. Tunc enim Pascha Domini, cum
quarto est cal. April. celebratum: Proterio itaque
interempto, Timotheus præfatus, cognomento Heru-
lus [Ælurus], Chalcedonensis synodi obtrektor,
ejus episcopatum Ecclesiamque pervadit.

Leone Aug. cos. (A. 458).

† Majoranus Romæ imperium sumit. Timotheus
Alexandrinæ Ecclesiæ incubator, defensores synodi
Chalcedonensis insequitur.

Patricio et Ricimero coss. (A. 459).

* His temporibus Theodoricus, frater Thurismundi,
Gothos regit ann. 9. SCHOL.

† His diebus Gothi contra Suevos dimicant in campo
Paramo, juxta flumen Orbicum, in quo Gothi exstiterunt
victores. lb.

* His diebus Majoranus imp. Comauregastum vo-
nit. lb.

† Adde ex Canisii editione: Majoranus Romæ oc-

Juvenalis Hierosolymarum episcopus Hiteris Leo-
nis Romani antistitis adversus errorem Eutychis
Dioscorique armatur.

Magno et Apollonio coss. (A. 460).

* Timotheus episcopus interfector Proterii epi-
scopi, Leonis principis præcepto, vi a sede Alexan-
drinæ raptus Ecclesiæ, Chersona exilio relegatur;
et post menses 5 eidem Alexandrinæ Ecclesiæ,
alius pro eo Timotheus cognomento Salafacatus
[Salafaciârim], synodi Chalcedonensis defensor, epi-
scopus ordinatur.

Gadalaifo [Dagalaifo] et Severino (A. 461).

Leone Aug. ii (A. 462) et Viviano v. c. coss. *
(A. 463).

Carthaginiensis Ecclesiæ post Capreolum, Quod-
vultdeus Eugenius episcopus ordinatur †.

Olybrio et Rustico coss. * (A. 464).

Gensericus Vandalorum rex, post multarum pro-
vinciarum clades, et Christiani apud Africam populi
spolia atque necas, moritur anno regni 40. Post
quem Ugnericus filius ejus regnat annos 7, menses 5.
Huic Ugnerico pater Gensericus Valentiniani filium,
quam ex Roma captivam abduxerat, in conjugium
tradidit.

Hermia [Hermimericho] et Basilisco coss. (A. 465).

Antiochenæ Ecclesiæ episcopatum post Maximum
cepit Alexander. Hierosolymitanæ vero Ecclesiæ
post Juvenalem præest Anastasius.

Leone Aug. iii cos. (A. 466).

Ugnericus Vandalorum rex, Ariano suscitatus fu-
rore, catholicos per Africam plus patre persequi-
tur: Christianorum ecclesias tollit, et catholicos sa-
cerdotes exilio mittit.

Busco [al. Pusco] et Joanne coss. (A. 467).

Signum in cælo ex nube velut contum apparuit
per dies 10: Antherius [Anthemius] Romanæ impe-
rium sumpsit.

† Leone iv et Anthemio ii coss. (A. 468).

Leo Aug. supplicationibus Ægyptiorum per-motus,
ut synodus fieret quæ de gestis synodi Chalcedo-
nensis judicium ferret, ad cognoscendam singulo-
rum fidem, Ecclesiarum præsulibus unicuique se-mo-
tim scripsit; a singulis epistolas tanquam ex una
collatione consonas suscepit, id fieri nullatenus
posse; sed magis ac magis in sua perpetuitate synodi
gesta Chalcedonensis manere. Exstant quæ ἱερὴν
Græco eloquio vocitantur.

Zenone et Martino coss. (A. 469).

Romanæ Ecclesiæ episcopatum post Leonem Hil-
larus suscepit.

Joanne [Jordan] et Severo coss. * (A. 470).

ciditur, et Severus imper. non. Jul. sumit. BASN.

* His coss. Majoranus imper. a Ricimero interfec-
tus est. SCHOL.

† His diebus Theodoricus rex Gothorum a suis gla-
dio interfectus est, et Euricus frater ejus rex efficitur.
Regnat annos 16. lb.

* His coss. Arelatum et Massilla a Gothis occupata
sunt. lb.

* Leone Aug. ii et Severo Aug. coss., Basilio et Viviano coss.

Leo Aug. Patritium Asparis filium Cæsarem facit. Leone Aug. v et Probino coss. (A. 471).

Aspar et duo filii ejus, Patritius Cæsar et Ardaburius, Constantinopoli præcepto Leonis Aug. occiduntur.

Leone vi et Probino coss. (A. 475).

Leo Aug. Leonem nepotem suum, Zenonis et uxoris sue filium, Cæsarem facit, et imperat ann. 2. Romanæ Ecclesiæ episcopus post Hilarium Simplicius ordinatur, et post Simplicium Felix.

Constantinopolitanæ Ecclesiæ Gennadius Anatolio succedit in episcopatu, et Gennadio Acacius.

Antiochenæ Ecclesiæ post Alexandrum Martyrius, et post Martyrium Julianus ordinatur episcopus. Hierosolymitanæ vero Ecclesiæ Martyrius post Anastasium episcopus ordinatur. His coss. Olybrius Romanam venit, et imperium factione Ricimeri patricii, regnante Anthemio, sumit. Quo agnito Anthemius in fugam conversus occisus est, et post certos dies Herculanus Orestis filius arripiens imperium cum patre suo occiditur; et ejus regnum nepos assumit.

Leone Minore Aug. cos. (A. 474).

Leo Major Aug. Constantinopoli moritur. Zenon a Leone Aug. filio in Septimo contra consuetudinem coronatur.

Romanorum XLIX Zenon (A. 475) regnat annis 17 post consulatum Leonis Junioris Aug. Zenon imp. querens Leonem Aug. proprium filium suum occidere, et ejus imperium pervadere, alium pro eo ejus uxor Ariadne Augusta similem puerum ad mortem obtulit, et Leonem eundem Augustum occidit totodit, eumque clericum unius ecclesiæ Constantinopolitanæ fecit. Qui Leo usque ad Justiniani tempora principis vixit.

Eodem consulatu, Basiliscus cum filio Marco imperium quam tyrannice Constantinopoli sumit.

Zenon Aug. in Isauriam, unde exortus fuerat, fugit, et eum Ariadne Augusta sub hiemis discrimine navali itinere subsecuta.

His coss. Basiliscus tyrannus lege data Chalcedonensem synodum damnari, et Ephesinam ii præcepit absolvi et suscipi.

Timotheus episcopus cognomento Hellurus [Ælurus], Proterii successor pariter et peremptor, ab exsilio Chersona rediit; et fugato alio episcopo Timotheo Salafatiatio [al. Salafaciario] cognomento, defensore synodi Chalcedonensis, Alexandrinam Ecclesiam etiam pervadit.

Basilisco Tyranno et Armato [al. Harmatio] coss. (A. 476).

Zenon Aug. vicesimo mense, donato sibi exercitu, Constantinopolim ab Isauria redit; imperium resumit, et Basiliscum cum filiis et uxore exsilio in Sasemis Cappadociæ mittit, finemque vitæ ibi misere facit.

Inter hæc quæ gesta sunt, quia nullus cos. accessit (A. 477), et Basiliscus tyrannus a consulatu recessit, Armatus præsentis anni consul remansit.

Post consulatum Armati v. c. (A. 478), Timo-

theus Hellurus, Chalcedonensis synodi obrectator et Proterii episcopi interfector, moritur; et Alexandrinæ Ecclesiæ præsulatum alius Timotheus Salafatiatus, Chalcedonensis synodi defensor, resumit. Hierosolymitanæ itaque Ecclesiæ Salustius Martyrio succedit episcopus; Antiochenæ vero Petrus cognomento Fullo, post Julianum qui Martyrio successerat, ordinatur episcopus.

Zenone Aug. cos. (A. 479).

Hunericus Vandalorum rex persecutionem per totam Africam nimis insistens, Tubunnis, Macri Nippis, aliisque eremi partibus catholicos jam non solum sacerdotes et cuncti ordinis clericos, sed et monachos atque laicos quatuor circiter millia exsiliis durioribus relegat, et confessores ac martyres facit, confessoribusque linguas abscidit. Quos confessores quod linguis abscissis perfecte sinem adusque locuti sunt, urbs regia attestatur, ubi eorum corpora jacent. Tunc Lætus Neptensis Ecclesiæ episcopus martyrio coronatur 8 cal. Octob., et Eugenius episcopus Carthaginiensis Ecclesiæ, post dira eremi exsilia, plurimis afflictionibus pœnisque clarus habetur. Hic itaque Hunericus inter innumerabiles suarum impetatum strages quas in catholicos exercebat, octavo regni sui anno, interioribus cunctis effusus, ut Arius pater ejus, misere vitam finivit. Cui succedit Guntamundus. Regnavit annis 12: qui nostros protinus de exsilio revocavit.

Post consulatum Zenonis iii (A. 480), Timotheus cognomento Salafatiatus, synodi Chalcedonensis defensor, moritur; et pro eo Alexandrinæ Ecclesiæ Joannes Tabennesiota presbyter et oeconomus, synodi Chalcedonensis defensor, episcopus ordinatur. Quem Zenonis præcepto principis, Petrus, qui superstite Timotheo Salafatiatio episcopo ab hæreticis fuerat ordinatus, ejiciens, Alexandrinam Ecclesiam pervadit. Qui confestim favore Zenonis principis synodum Chalcedonensem de pulpito coram populis damnat; nomina Proterii et Salafatiatii de ecclesiasticis diptychis tollit, et Dioscori et Helluri qui Proterium interfecit, scribit; corpusque præfati Timothei Salafatiatii de ecclesia ejiciens, in loco deserto foris civitatem projecit.

Tricundio v. c. cos. (A. 482).

Zenon imperator Eutychiani poculo erroris sopitus. Acacium Constantinopolitanum episcopum damnatoribus synodi Chalcedonensis Petro Alexandrino et Petro Antiocheno episcopis, per Henoticum a se prolatum socians, eorum communione polluitur, et cum eis a catholica fide recedit.

Post consulatum Tricundii v. c. (A. 483) Leontius tyrannus Ilylli patricii factione imperium in Isauricum tyrannide sumit.

Theodorito v. g. cos. (A. 484).

Felix Romanæ Ecclesiæ præsul monachis et clericis per Orientem, Ægyptum et Bithyniam commorantibus scribit, ut Petrum Alexandrinum episcopum, Chalcedonensis synodi obrectatorem, et ejus communicatores tanquam hæreticos vitent.

* Post consulatum Theodoretii v. c. (A. 485) Orientales episcopi, præter paucos, per Henoticum Zenonis communione atque consensu polluti, Petri Alexandrini, Petri Antiocheni et Acacii Constantinopolitani episcoporum synodo Chalcedonensi renuntiant.

Longino v. c. cos. (A. 486).

Acacius Constantinopolitanus episcopus litteris Felicis Romanæ Ecclesiæ præsulis admonitus, et a damnatorum synodi Chalcedonensis communione atque societate absteineat, legatos ejus custodiæ mancipat.

Post consulatum Longini v. c. (A. 487) Acacius Constantinopolitanus, Petrus Alexandrinus, Petrus Antiochenus, episcopi Chalcedonensis synodi inimici, a Felice R. E. præsule et synodo in Italia facta damnantur; et ipsa damnatio Acacio, Constantinopolim legatis missis, per monachos monasteriorum Achimientium Basani atque Dii ingeritur.

Post consulatum II Longini v. c. (A. 488) corpus sancti Barnabæ apostoli in Cypro, et Evangelium secundum Matthæum ejus manu scriptum, ipso eodem revelante, inventum est. Leontius tyrannus et Patricius proditiōne castelli capti, morte turpissima perennit. Petrus Antiochenus sub damnatione moritur, et in ejus loco Calendionem ordinat. Orientales autem episcopi, tanquam nescientes, Joannem cognomento Codonatum, eidem Ecclesiæ consecrant episcopum: cui Petrus successit hæreticus.

Eusebio v. c. cos. (A. 489).

Acacius Constantinopolitanus episcopus sub damnatione moritur, et pro eo Flavianus episcopus ordinatur: cui tertio promotionis suæ mense mortuo Euphemius, synodi Chalcedonensis decretorum custos, in episcopatu succedit.

Post consulatum III Longini v. c. (A. 490) Petrus Alexandrinæ Inculator Ecclesiæ sub damnatione moritur: cuius episcopatum simul et errorem susceperat Anastasius. Calendio Antiochenus episcopus reliquias prædecessoris sui Eusebii episcopi et confessoris ex Philippis populi [Philippopoli] Macedoniæ colligit, et Antiochiam summo cum honore perducit. Hoc tempore Annianus super Euphratem fluvium oratione podagros curat; Auxentius dæmones fugat; Daniel et Anastasius, Vindemioli, Manasse, Severus et cæteri alii per diversa eremi loca virtutibus variis ac præscientia clamarunt.

Olybrio v. c. cos. (A. 491).

Zenon Imperator Constantinopoli moritur anno vitæ suæ 42. Ariadne Augusta Zenonis relicta Anastasium Silentiarium Illyricianum, patre Dyrracheno, matre Ariana, imperatorem designat. Anastasii autem fide, imo perfidia, procul jam patre nota, coactus est Euphemio Constantinopolitano episcopo insistente, scripto promittere nihil sinistrum contra apo-

stolicam fidem et synodum Chalcedonensem agere. Chirographum Euphemius episcopus suscipit, et in archivo ecclesiæ reponit.

Romanorum I. regnat Anastasius annis 27. Qui imperium sumens, violenter chirographum suum ab Euphemio episcopo recolligit, et adversus synodi Chalcedonensis defensores episcopos atrociter sævit: inter quos, mortuo Petro Antiocheno episcopo, qui Calendione synodi Chalcedonensis defensore superstite fuerat ab hæreticis, Zenonis temporibus principis, ordinatus, sententiam mutat in pejus, ut Calendio quidem de malis ad pejora ducatur, et pro eo Palladius ordinetur.

Anastasio et Rufio cos. (A. 492).

Romanæ Ecclesiæ Felici succedit Gelasius, et Gelasio Anastasius. Alexandrinæ vero Athanasius præerat hæreticus. Antiochenæ etiam Ecclesiæ Palladius Calendione superstite factus, et Hierosolymorum Sallustius. Euphemius Constantinopoleos episcopus Anastasii imperatoris calliditate prævisa synodum congregat; synodi Chalcedonensis decreta confirmat.

† Asterio et Præsidio cos. (A. 493).

Joannes episcopus Alexandrinus a Romana Ecclesia veniens Anastasio imperatori supplicat, ut eum throno suo pro antiqua amicitia reddat. Sed hoc pro defensione Chalcedonensis synodi dum non impetrat, Romam furtim unde venerat, remeavit.

Victore [al. Viatore] v. c. cos. (A. 495).

Bellum Isauricum cum exardescit, Athenodorus et Longinus tyranni occiduntur. Athanasio Alexandrino mortuo, Joannes cognomento Hemula succedit; quo occumbente, post paucos dies ei Joannes alius cognomento Niceta succedit episcopus.

* Paulo v. c. cos. (A. 496).

Anastasius imperator hæreticorum synodum faciens Henoticum Zenonis confirmat, et Euphemium episcopum Constantinopolitanum Chalcedonensis synodi defensorem deponit; quem Euchaida in exilium mittens, pro eo Macedonium facit.

† Anastasio Aug. cos. (A. 497).

Macedonius Constantinopolitanus episcopus synodo facta condemnat eos qui Chalcedonensis decreta synodi suscipiunt, et eos qui Nestorii et Eutychis defendunt. Anastasio Romano episcopo mortuo succedit Symmachus, et ex alia parte Laurentius ordinatur, qui dum Nuceriæ civitatis episcopus [legi episcopatu] nollet esse contentus, synodo Romanæ facta, a cœtu est sacerdotali projectus. Palladius Antiochenus moritur, et pro eo Flavianus ordinatur episcopus. Alexandrinæ Ecclesiæ Joannes cognomento Niceta adhuc præsidebat. Hierosolymæ vero post Sallustium Elias suscepit præsulatum.

Gustamundo Vandalorum rege Carthagine mortuo, Thrasamundus regnat ann. 27, mensis 4. Et hic Ariana insania plenus catholicos insectatur. Catholi-

* His diebus Euricus rex moritur, et Alaricus filius ejus loco rex efficitur. Regnat annis 23. Schol.

† His cos. Sati in Hispaniam ingressi. Id.

* His cos. Burdimelus in Hispania tyrannidem

assumit. Id.

† His cos. Gothi intra Hispanias sedes acceperunt, et Burdimelus a suis traditus et Tolosam directus, in teatro anteo impositus igne crematus est. Id.

cornu ecclesias claudit, et in Sardiniam exilio ex omni Africana Ecclesia 120 episcopos mittit. Eo tempore Fulgentius Ruspensis civitatis episcopus in nostro dogmate claruit.

Joanne Scythia et Paulo coss. (A. 498).

Olympius quidam Arianus in balneis quæ Helianæ vocantur, ad regiam urbem, sanctam et consubstantialem Trinitatem blasphemans, tribus ignis sictis [spiculis], angelo ministrante, invisibiliter in piscina frigida aquæ perfusus, vitam impie simulque prodigiöse finivit.

Gibbo v. c. cos. (A. 499).

Anastasius imperator Flaviano Antiocheno et Philoxeno Hieropolitano præsulibus, Constantinopolim synodum congregat, et contra Diodorum Tarsensem, Theodorum Mopsuestenum cum scriptis, Theodoritum Cyri, Ibam Edessenum, Andream¹, Eucherium, Quirum et Joannem episcopos, cæterosque alios qui in Christo duas prædicabant naturas duasque formas, et qui non confitentur² unum de Trinitate crucifixum, una cum Leone episcopo Romano et ejus como, atque Chalcedonensi synodo inferre anathema persuasit.

Patricio et Hypatio coss. (A. 500).

Barbas quidam Ariani erroris episcopus, dum præsumit contra regulam supra baptizandum dicere: « Baptizat te Barbas in nomine Patris per Filium in Spiritu sancto, » protinus aqua ex qua futurus erat baptizare hominem, nusquam comparuit; vas vero ipsum in quo aqua erat contractum est. Quod considerans qui baptizandus erat, protinus ad catholicum corrit, et baptismum regulariter sumit.

Abieno et Pompeio coss. (A. 501).

Anastasius imperator Macedoniam Constantinopolitanum episcopum, cum quibusdam clericis nolentem synodi Chalcedonensis decreta damnare, ab ecclesia rapit et in exilium mittit, atque pro eo Timotheum presbyterum episcopum facit; qui continuo damnatores synodi Chalcedonensis in communionem suscepit.

Abieno Juniore cos. (A. 502).

Ingens terræmotus cum coruscationibus magnis atque grandine, et totius cæli ac terræ commotione factus.

« Gotho v. c. cos. (A. 504).

Flavianus Antiochenus episcopus sera pœnitentia Anastasium imperatorem deserit, et in possessionem Platani vocabulo, relicto throno suo, secedit. Huic Anastasius imperator Severum Chalcedonensis sy-

nodi inimicum subrogat, Ecclesiæ Orientis scandalum magna subministrat.

Theodoro v. c. cos. (A. 505).

Eugenius Carthaginiensis episcopus, confessor moritur. Julianus Bostrenus et Joannes Paltensis episcopi ab Ecclesiis propriis ultro recedunt, et alii eis subrogantur.

« Messalla v. c. cos. (A. 505).

Constantinopoli, jubente Anastasio imperatore, sancta Evangelia tanquam ab idiotis evangelistis composita, reprehenduntur et emendantur.

« Venantio et Celere coss. (A. 508).

Populos Alexandrinos et totius Ægypti simul pullos et magnos, liberos ac servos, clericos atque monachos, præter peregrinos, immundi spiritus occupant; et humana locutione privati, latrare cunctis diebus ac noctibus, ut canes, coeperunt; ita ut vinculis ferreis vincti ad ecclesias postea, ut sanitatem reciperent, traherentur. Comedeant enim suas manus, simulque et brachia pariter omnes. His eventibus, angelus in viri specie quibusdam ex populo apparuit, dicens hoc eis pro eo quod anathema synodo Chalcedonensi dederint evenisse, comminatus deinceps nihil eos tale aliquid præsumere.

Venantio Juniore v. c. cos.

Cawades rex Persarum Zumdaber castellum plurimis thesauris ab initio suæ conditionis plenum et dæmonum leonibus mancipatum custodiaque munitum, ubi nullus nunquam ingredi potuit, Christianorum orationibus capit; et ingressus universos ex eo thesauros tulit.

Importuno Juniore v. c. cos. (A. 509).

Hellas episcopus Hierosolymitanus, synodi Chalcedonensis defensor, nolens Severum Antiochenum apostolicæ fidei inimicum in communionem præcipiente Anastasio imperatore suscipere, exilio Paraxenensi castello truditur; et pro eo Joannes cruciæ custos episcopus ordinatur, qui confestim et Severum Antiochenum in communionem suscepit, et synodum Chalcedonensem damnavit.

« Boetio v. c. cos. (A. 510).

Vitalianus Patricii filius fidei catholicæ subversionem, et synodi Chalcedonensis damnationem, remotionesque orthodoxorum episcoporum atque successiones hæreticorum cognoscens, virorum fortium validam manum congregat, et in Anastasii imperium rebellat.

Felice v. c. cos. (A. 511).

Vitalianus comes Patricium nepotem Anastasii

¹ His coss. Cæsaraugustæ circus expectatus est. SCHOLL.

² His coss. Dertosa a Gothis ingressa est. Petyrannus interfectus est, et caput ejus Cæsaraugustam deportatum est. Id.

« His diebus pugna Gothorum et Francorum Boglo-

¹ Andream (utique Samosatensem), Eucherium (emenda Eutherium), Quirum (sive Cyrum). Ita Lequienus dissert. 3 Damascenica, pag. 52. Neque aliter sateia legebat Garnerius in Auctario Theodoretii

doreta. Alaricus rex in prælio a Francis interfectus est. Regnum Tolosanum destructum est. Id.

² His coss. Gesalicus Hæricum Barcinone in palatio interfecit; quo anno idem Gesalicus ab Helbane Theodorici Italiæ regis duce ab Hispania fugatus Africam petiit. Comes vero Vellici Barcinone occiditur. Id.

pag. 152.

³ Garnerius, l. c., legit *confiterentur*: quod magis Place!

principis, magistrum Romanæ militiæ, congressione A facta, 67 viris ex militia Romana peremptis, vivum capit, et vinculis arreis vinctum in custodiam cavæ ferreæ tradit, et postea distrahit.

Paulo et Muschiano coss. (A. 513).

Alamundarus Sacerenorum rex a defensoribus synodi Chalcedonensis baptizatur, Theopaschitas episcopos a Seerio Antiocheno episcopo ad se cum literis missos, barbaram mirabiliter propositionem concludens atque superans, Deum immortalem ostendit.

Probo v. c. coss. (A. 515).

Anastasio imperatori, præcepto Plato civitatis præfectus et Maximus pulpitem ecclesiæ Sancti Theodori ascendentes, et hymno quem Græci Trisagion dicunt τὸ σταυρωθέν δι' ἡμᾶς noviter apponentes, dum per forum Constantini id psallentes ad majorem ecclesiam pergunt, nubes ex improvviso cinerem super eos pro pluvia emisit, totamque civitatem atque provinciam contexerunt: pro qua novitate Constantinopolitanæ multa mala obvenierunt civitati, multique sunt male interempti. Prasinorum siquidem simulque et Venetorum turbæ adversus Anastasium imper. unitæ, inter mille injurias atque mæla incendium in urbem miserunt, combustaque est civitas ἀπὸ τῆς ΧΑΛΚΗC usque ad Constantini forum, supra longitudinem plateæ columnarum 94.

Senatore v. c. coss. (A. 514).

Vitalianus comes cum manu valida barbarorum Constantinopolim veniens in Sosthene sedit: qui non aliter postulatus pacem Anastasio imperatori promittit, nisi prius defensores synodi Chalcedonensis relegatos exilio sedibus propriis reddat, et Romanæ Ecclesiæ cunctas Orientis Ecclesias uniat.

Florentio v. c. coss. (A. 515).

Ugni Armeniam, Cappadociam et Galatiam, Pontumque atrociter vexavere. Eo tempore Euphenius Constantinopolitanus episcopus apud Ancyram Galatiæ et Ariadne Augusta in regia urbe de hac vita transiere.

Petro v. c. coss. (A. 516).

Universi archimandritæ et monachi eremi trans Palæstinam et Jordanem fluvium Anastasio impera-

tori scribunt pro statu Chalcedonensis synodi, et adversum impietates Severi Antiocheni episcopi.

Agapito v. c. coss. (A. 517).

Joannes Alexandrinus episcopus moritur, et pro eo Dioscorus ordinatur. Timotheus Constantinopolitanus episcopus, obtractator synodi Chalcedonensis, 5 die mensis Aprilis occubuit, et Joannes Cappadox in Cella propria^a atque presbytero episcopatum tradidit. Hunc Anastasius ante ordinationem suam, ut synodum Chalcedonensem prædamaret, coegit.

Agapito II et Magno coss. (A. 518).

Anastasius imperator intra palatium suum tonitruorum terrore fugatus et conuscationis farulo percussus, in cubiculo quo absconsus fuerat moritur: et cum ignominia absque consuetis exsequiis ad tumulum ducitur anno vitæ suæ 88.

Romanorum LI Justinus regnat an. 8, mens. 9.

Illyricianus catholicus, synodi Chalcedonensis amator simulque defensor, cujus conjux Lupicina nomine dicebatur, quam Constantinopolitani Euphemiam postea vocaverunt, cui nepos Justinianus vocabulo, fuit candidati militia functus.

Justino Aug. et Heraclio coss. (A. 519).

Amantius præpositus seditiones in populo suscitans imperator alius postulat: qui Justini præcepto principis una cum Andrea cubiculario occiditur, et in rheuma jactatur.

Rustione v. c. coss. (A. 520).

Joannes, qui ante Justinum ad imperium erat electus, Heracliae episcopus ordinatur, et Justinianus nepos Justini Aug. ex candidato magister militum ordinarius constituitur.

Valerio et Justiniano coss. (A. 521).

Alexandrinæ Ecclesiæ Dioscoro episcopo mortuo Timotheus succedit. Antiochenæ vero Ecclesiæ Severus princeps hæres^b fit, et Hierosolymitanæ Ecclesiæ Joannes.

Justinus imperator Orientales, præter parvos pontifices^c, Acacium quondam Constantinopolitanum, Petrum Antiochenum, et Petrum Alexandrinum episcopos pristino errore implicitos, Occidentalibus antistitibus sub digna satisfactione conjungit, reditiva-

^a Post Alaricum Theodoricus Italiae rex Gothorum regit in Hispania, ann. 45, Amalarici parenti tutelam gerens. SCUOL.

^b Fl. Clementinum collegam habuit Anicius Probus. Ad quem loquitur P. Wesselingius in Dissert. ad Victorium Tununensem Diatribæ de Judæorum Archontibus subjecta, in codice manu M. Velseri descripto, sibi quæ ab Hemsterhusio commodatæ, hæc habet pag. 152: Norunt omnes, inquit, qui vel perfunctorie hoc Chronico usi sunt, margini ab Hispano librario appicta esse, quæ successionem regum Visigothorum illustrare possunt: ea vero nec Scalger nec Canisius negligenda duxerunt, quanquam neuter omnia excerptis. Ita ad coss. Probi V. C. ascriptum est: *Hic Cons. Gelasicus de Africa rediens, ob metum Helbanis Aquitaniam petiit, ibique latuit annum unum. Horum ratio haberi debuerat ob ea quæ Cons. Boetio de Gelalici fuga in Africam fuerant a librario enotata, hecque conveniunt Isidori Chronico Goth. æra DILV.*

^c Idem Wesselingius, l. c., p. 149, testatur in latinato codice legi, ὁ σταυρωθὲν δι' ἡμᾶς. Unde, ut formula erat, ὁ σταυρωθὲς δι' ἡμᾶς, oportuerat. Vide Photium Biblioth. pagg. 610 et 747.

^d Wesselingius, ibid., rescribendum putat, *Joanni Cappadoci Syncello proprio*. Atque hanc suam restitutionem confirmat auctoritate Theopanis Chronogr. p. 140, ubi sic: *Τιμοθέου ἀποθανόντος Ἰωάννην τὸν καππαδόκην πρεσβύτερον καὶ Σύγκελλον προσχειρίσαντο.*

^e A Victore Tononai Severus non semel vocatur princeps hæres, sed semel hæres ediderunt. COTLEA. Eccl. Gr. Monum. tom. II, pag. 659.

^f Cui non vel primo intuitu manifesta sit vera reatio, *pravos pontifices*? COTLEA. Eccl. Gr. Monum. tom. I, pag. 787.

que facit synodi Chalcedonensis decreta, Zenonis et Anastasii principum temporibus abdicata.

Symmacho et Boetio coss. (A. 522).

Vitalianus sacramento suscepto Constantinopolim rediit : quem Justinus Aug. grate suscipiens magistrum militum facit, et consulatum dari permittit.

Maximo v. c. cos. (A. 523).

Trasamundus Vandalorum rex Carthagine moritur : cujus uxor Analafrida fugiens ad barbaros, congressione facta, Capse juxta eremum capitur, et in custodia privata moritur.

Hilderic, qui ex Valentiniani imp. filia a Giserico captivata et Ugnerico juncta natus est, regnavit annis 7, mens. 3. Hic ergo sacramento a decessore suo Trasamundo obstrictus, ne catholicis in regno suo aut ecclesias aperiret aut privilegia restitueret, prius quam regnaret; ne sacramenti terminos præteriret, præcept et sacerdotes catholicos ab exilio redire et ecclesias aperire, et Bonifacium cum dogmatibus divinis satis strenuum ad postulationem totius urbis Carthaginiensis Ecclesie episcopum consecravat.

Vitalianus Constantinopoli intra palatium, loco quem Delphicum Græco vocabulo dicunt, Justiniani patricii factione dicitur interfectus fuisse.

Justino Aug. et Apione coss. (A. 524).

Romanæ Ecclesie in episcopatu, mortuo Symmacho, succedit Hormisdas. Alexandrinæ Ecclesie adhuc Timotheus superfuisset. Antiochenæ Ecclesie Severus, Chalcedonensis synodi obrectator, cum a Justino imperatore quaereretur ad poenas, fugit : et ejus loco substituitur Paulus. Hierosolymitanæ Ecclesie Joannes præfuit. Constantinopolitanæ vero Ecclesie Joanni Epiphanius succedit episcopus.

Post consulatum II Justini et Apionis, Justinus Augustus Justinianum nepotem suum ad senatorum supplicationem invitatus Cæsarem facit.

Philoxeno et Probo coss. (A. 525).

Marbotio coss. (A. 527).

Justinus imp. moritur.

Romanorum LII Justinianus regnat annis 39, mens. 7. Huic erat uxor vocabulo Theodora.

^a His diebus Stephanus præfectus Hispaniarum efficitur : qui tertio anno præfecturæ suæ in civitate Gerundensi in concilio discinctus est. SCHOL.

^b His coss. Amalaricus rex cum a Zidiberto Fran-

^a Eduardus Corsinus V. C. in dissert. 3 ad Notas Græcorum pag. XLV, hic certissime Victoris textum esse corrigendum existimat, ut Apionis loco, qui tenere Victoris vel librarii vitio irrepsit, Opilio reponeatur, qui una cum Fl. Anicio Justino anno 524, Consularibus Fastis inscribitur. Ac certe quidem Victor ipse annum 539 Apione V. C. cos. designavit : neque tamen geminata consulatus nota illum secundo consulem existitisse indicavit ; quod ab ipso tamen in consularibus aliis factum conspicitur.

Ad hos consules, inquit Wesselingius l. c., pag. 152, præfatus codex ms. hujusmodi scholion offert : His consulibus Amalaricus Gothorum rex efficitur ; quoniam post coss. Lampadii et Orestis Scaliger et Caninius attexuerunt, eundem Amalaricum a Childerico Franco rege fuisse victum : imo ne illud quod deo satis fideliter est expressum ; uterque enim

Justiniano Aug. cos. (A. 528).

Orientales Ecclesie ejusdem principis jussione 4 synodos Constantinopolitanam, Ephesinam et Chalcedonensem, atque sanctorum 150 Patrum fidem præsentibus sacrificiis, publica voce suscipiunt.

^a Derio v. c. cos. (A. 529).

Theodoræ Augustæ factione unum de Trinitate passum non asserens secundum quid, sed absolute suscipiendum cunctis generali lege imponit, et a clericis atque monachis subscriptiones violenter exegit. Qua de causa plurimi se ab Ecclesia subtraxerunt, et monachi a propriis monasteriis recesserunt, asserentes sibi sufficere fidem eorum qui in præfatas sanctas 4 synodos convenerunt.

Lampadio et Oreste coss. (A. 530).

Epatius [Hypatius] Anastasii principis nepos tyrannidem Constantinopoli assumens, multis hominum millibus in incensi spectaculo militari gladio cæsis, capitur ; et nocte cum Pompeio occiditur atque in rheuma jactatur.

Post consulatum Lampadii et Orestis ^b (A. 531) Geilimer apud Africam regnum cum tyrannide sumit, et Carthaginem ingressus Hildericum regno privat, et cum filiis custodiæ mancipat ; atque Oamerdigum multosque nobilium perimit.

Post consulatum Lampadii et Orestis anno tertio, Belisarius magister Romanæ militiæ, duobus superatis [superatus] præliis, Tracium mirabiliter Persicam prælio superavit.

^a Justiniano Aug. III cos. (A. 533).

C Geilimer tyrannus multos nobilium Africæ provincie crudeliter exstinguit, multorumque substantias per Bonifacium tollit.

Justiniano IV cos. (A. 534).

Justinianus imper. visitatione Læti episcopi, ab Hunerico Vandalorum rege martyris facti, exercitum in Africam, Belisario magistro militum duce, contra Vandalos mittit : quos idem Belisarius prælio superans, Gunthimer et Gebamandum Gadinges regis fratres perimit, ipsoque Geilimer rege in fugam converso, Africam capit, nonagesimo septimo Vandalorum rege in Gallia superatus Narbonensi in prælio, Barcinonem fugiens venit, ibique a Franco angone percussus interiit. Ib.

corum rege in Gallia superatus Narbonensi in prælio, Barcinonem fugiens venit, ibique a Franco angone percussus interiit. Ib.

D ediderunt : ibique a Franco angone percussus interiit. At scriptus liber, a Franco nomine Bosone angone, etc. Quorum angone et Narbone corruptum videri locuples testis Isidorus foret, Narbone peremptum referens Chron. Goth. æra 564, nisi angon Francorum lingua telum esset brevius, ferro ex majori parte obductum. Eustathius in Homerum pag. 1854, Ἀγγών, εἶδος δόρατος φραγκικῶν, οὗτε λίαν μικροῦ, οὗτε μεγάλου, οὐ τὸ πλείστον σιδηρῶ περιέχεται. — Hunc ipsum Eustathii locum ad Odys. I refert Cangius in Glossar. Græc. tom. I, pag. 9, v. Ἀγγώνες ; ubi et plura observat. Hinc angone retinendum putarim eundem. Videsis Hadrianum Valesium Iter. Francie. lib. VII, ad ann. 531, tom. I, pag. 369.

^a Cl. Montfauconius in Palæogr. Gr. lib. II, cap. 7, pag. 174 seq., inscriptione Trapezunte ad Arcis portam a D. de Tournelort erutam illustrat, in qua consulatus Justiniani tertius notatur.

rum ingressione anno. In ipso etiam Belisarii ingressu, priusquam ingressio fieret, Geilimer tyrannus Hildericum regem cum quibusdam generis ejus affinibus occidit. Belisarius magister militum ac patricius Geilimer tyrannum capit, et eum cum divitis ex rapinis Africae conquisitis Constantinopolim Justiniano imperatori adducit.

Belisario v. c. cos. (A. 535).

Reparatus Carthaginiensis Ecclesiae episcopatum post Bonifacium suscepit. Hiero-olymitanae vero Ecclesiae praesulatum Petrus Joanni mortuo succedit.

Post consulatum Belisarii anno secundo (A. 536), Justinianus Imperator libros de Incarnatione dominica edidit, et Illyricianos episcopos ad subscribendum coegit.

Post consulatum Belisarii anno 3 (A. 537). Epiphania episcopo Constantinopolitanae Ecclesiae mortuo, qui Joanni successerat, Anthemius episcopus Eutychia Justa Trapezuntensis, factione Theodora Augustae, Constantinopolitanam pervadit Ecclesiam.

Joanne v. c. cos. (A. 538).

Romanae Ecclesiae post Hormisdam Joannes, post Joannem Felix, post Felicem Bonifacius, post Bonifacium alius Joannes, et post Joannem Agapitus episcopus ordinantur. Alexandriae Ecclesiae Timotheo mortuo qui Dioscoro minori successerat, duo, populi electione, perversi ordinantur uno die episcopi, Theodosius scilicet et Gajanus. Quibus ordinatis, Alexandria in utrisque est Christi inimicis divisa. A Theodosio Theodosiani, a Gajano Gajanitae voluerunt appellari, quamvis aequaliter synodum Chalcedonensem non suscipiant, et errores Eutychetis et Dioscori proprios faciant.

Apione v. c. cos. (A. 539).

Severus Antiochenus haeresis princeps a quo Severiani vocantur, et Julianus Halicarnassensis episcopi, apostolicae fidei et Chalcedonensis synodi impugnatores, exilio Alexandriam Justiniani missione mittuntur, ubi adversus sequaces Chalcedonensis synodi scribentes, ex duobus unam in Christo naturam esse dixerunt: quam dum Severus corruptam, et Julianus astruit incorruptam, Alexandria, Aegyptus et Libya in utrisque est Christi inimicis divisa. Theodosiani enim Severum, et Gajanitae Julianum secuti sunt. Sed a Theodosianis aliae duae haereses exierunt: una Agnoitarum, et altera Tritheitarum.

^a Paulus praetor pro eis Tabennensiotarum monachorum a defensoribus synodi Chalcedonensis ordinatur episcopus, qui Dioscori. SCHOL.

^b Hoc anno Francorum reges 5 per Pampalonam Hispanias ingressi; Caesaraugustam venerunt; quam

^c Fallitur procul dubio Garnerius in notis ad Liberaui Breviarium cap. 24, sub finem, dum asserit corrigendum hic Victoris Chronicon, legendumque Basilii pro Belisarii.

^d Sic mendose utraque editio Scaligeri et Canislii. At nemo non videt hic legendum *Eutychianista*, inquit Cotelierius Eccl. Gr. Monum. tom. I, pag. 788.

^e De hujus Apionis consulatu nonnulla erudite observat laudatus Montfauconius, l. c., pag. 173 seq., ubi etiam inscriptionem ab eodem Tournefortio Gor-

Agnoitae a quodam perversitate a qua exierunt, id adiciunt, quod Christi divinitas ignoret futura quae sunt scripta de die et hora novissima. Tritheitae vero sicut tres personas in Trinitate, ita quoque tres astruunt Deos esse, contra illud quod scriptum est: *Audi, Israel: Dominus Deus tuus unus est*. Et rursum: *Nullus Deus, nisi unus; et, Ego sum Deus, et non est alius praeter me*.

Justino v. c. cos. (A. 540).

Agapitus archiepiscopus Romanus Constantinopolim venit, et Anthemium episcopum Constantinopolitanam Ecclesiae perversorem, Chalcedonensis synodi inimicum deponit; Theodora Augustam ejus patronam communione privat; et Menam protinus Constantinopolitanam Ecclesiae episcopum facit.

Theodosius et Gajanus Alexandrini episcopi cum suo errore damnati exilio transportantur. Sed Theodosius, Constantinopoli Sycas relegatus, totum pene palatium et maximam regiae urbis partem sua perfidia maculavit. Quae occasio cunctis pene haeresibus licentiam tribuit: ita ut non solum Theodosianitae, sed et Gajanitae monasteria atque oratoria apud urbem regiam construxissent. Vixit enim Theodosius praefatus haereticus usque ad primum Justiniani Junioris Augusti consulatum. Eo anno, Paulo Antiocheno episcopo superstiti, subrogatur Euphrasius.

Basilio v. c. cos. (A. 541).

Agapito archiepiscopo Romano Constantinopoli mortuo, Silverius pro eo episcopus ordinatur. Alexandriae vero Ecclesiae Theodosio atque Gajano exsulatis, Paulus prior pro eis Zabinnensiotarum Dioscori haeretici praedecessoris sui depositionem celebrans, Palaestino concilio deponitur, et pro illo Zoilus ordinatur episcopus.

Consulatu praefato Stuzas apud Africam regnum in Eremitis partibus cum tyrannide assumit.

Post consulatum Basilii v. c. anno secundo (A. 543), Theodora factione Augustae, quae occulta esse synodi Chalcedonensis nunquam destitit inimica ex quo regnare coepit, proscriptionum insidiae praeparantur. Silverius Romanus episcopus exilio mittitur, et pro eo Vigilius ordinatur: a quo Theodora memorata Augusta, priusquam ordinaretur, occulto chirographo elicit, ut papa effectus in proscriptione synodi Chalcedonensis tria capitula condemnaret, id est epistolam Ibae Edesseni ad Marim Persam, quae

^d obsessam per tres dies omnem seu Tarraconensem provinciam depopulationis triverunt. Ib.

^e His diebus inguinalis plaga totam pene contrivit Hispaniam. Ib.

tynae in Creta repertam explanat. At ejus conjecturae haud probantur Corsino V. C. in Dissert. 3 ad *Notas Graecor.* pag. LXII seqq.

^f Leg. *jussione*, cum Cotelierio Eccl. Gr. Monum. tom. I, pag. 788. Ex quo item integrum hunc locum mendis ac interpunctione laborantem, suae integritati restituius: ubi antea, dudum Severus, et incorruptam Alexandria, etc.

^g Sic legitur. Editi mendose, *Murim*.

judicio synodi Chalcedonensis approbata et orthodoxa iudicata est, et gestis synodalibus sociata. Theodorum dein Mopsuestenum episcopum, synodally similiter gestis apud Antiochiam sub Joanne episcopo ejusdem Ecclesie et Chalcedone laudatum; et Theodoretum Cyri¹ episcopi dicta, cum eodem Theodoro synodi Chalcedonensis vocibus collaudata. Ille itaque papa effectus ab Antonia patricia Belisarii uxore compellitur, ut Theodosio Alexandrino, Anthemio Constantinopolitano et Severo Antiocheno, jam pridem ab apostolica sede damnatis, tanquam catholicis scriberet, et ita de fide quemadmodum et illi sentiret. Cujus epistolæ illius tenor ita se habere probatur: *Dominus² et in Christi Dei Salvatoris nostri charitate conjunctis fratribus, Theodosio, Anthemio et Severo episcopis, Vigilinus episcopus.* B Scio quidem quæ ad sanctitatem vestram ante fidei meæ credulitas, Deo juvante³, pervenit. Sed quia modo gloriosa domina⁴ et filia mea patricia Christianissima desideria mea facit impleri, ut fraternitati vestræ præsentia scripta transmitterem; salutans ego gratia quam nos in Christo D. N. Salvatore conjungimur⁵, eam fidem quam tenetis, Deo jubente⁶, et tenuisse me et tenere significo: sciens illud inter nos⁷, quod prædicamus et legimus, quia anima una et cor nobis sit unum in Deo. Profectus mei, qui est vester, Deo juvante, nuntiare vobis gaudia maturavi, ex meo animo fraternitatem vestram, quam optat, libenter amplectitur⁸. Oportet ergo ut hæc quæ vobis scribo agnoscat⁹; sed magis tanquam suspectum me sapientia vestra ante alios aestimet se habere¹⁰, ut facilius possit Deus quæ cepit C operari perficere¹¹. Et subscriptio: *Orate pro me, Domini mei fratres, in Christi Domini nostri Servatoris charitate connexi¹².*

¹ Horum exordia malorum generalis orbis terrarum mortalitas sequitur, et inguinum percussione major pars populorum necatur.

Post consulatum Basilii v. c. anno 3 (A. 544), Stuxa tyrannus gentium multitudine ordinata Solomon magistro militum et patricio Africæ ædificque Romanæ militiæ duces Cilio occurrit: ubi congressione facta, peccatis Africæ, Romanæ reipub. militia superatur, Solomon utriusque.

² Thudi mortuo, Thudisolsus Gothos regit ann. 1 D mens. 7. SCM. l.

³ Ita recte Scaligeri editio in Thes. temp. pag. 9. Al., male, Cypri.

⁴ Hujusmodi Vigilii epistolam hic hand paucis erratis sedatam atque alicubi mutilam, ex *Liberati Breviar.* cap. 22 reformandam duximus.

⁵ Liberat. quia... antea... Deo adjuvante. Sic legit et Baronius ad ann. 538, § 14, ubi eandem epistolam ex Liberato descriptam refert.

⁶ Hæc non agnoscit Liberatus, neque Baronius. Max vero Liberat., fecit impleri, quod fraternitati.

⁷ Liberat., Salut. ergo vos gratia quæ nos Deo nostro Christo Salvatore conjung. Neque aliter Baronius.

⁸ Liberat., Deo adjuvante. Ita et Baronius.

⁹ Liberat., Sciens quia illud inter vos prædic. Concinat Baronius, sed habet inter nos.

¹⁰ Liberat., Profectus mei, qui est vester, Deo adjuvante, nuntiare vobis gaudia maturavi ex meo animo,

Post consulatum Basilii v. c. anno 4 (A. 545), Justinianus imperator Acephalorum subreptionibus instigatus Vigilium Romanum episcopum subtiliter compellit ut ad urbem regiam properaret, et sub speciem congregationis eorum qui ab Ecclesiæ sunt societate divisi, tria Capitula condemnaret.

¹ Hierosolymitanæ Ecclesiæ præsulatum post Petrum Macarius suscipit.

Post consulatum Basilii v. c. anno 5 (A. 546), Stuxa tyrannus apud Africam, portu Tacææ congressione facta, Joannis Romanæ militiæ ducis jaculo percussus est; parique vice Joannes Stuxa: qui confestim alterutro utrique gladio ceciderunt, et dominico die, quo pagna facta est, moriuntur.

Post consulatum Basilii v. c. anno 6 (A. 547), Ferrandus Carthaginis Ecclesiæ diaconus, clarus habetur. Guntarich magister militum Ariobindam patricium principemque Romanæ apud Africam militum, eo tempore ab imp. missum Carthagine intra palatium nocte perimit, et regnum cum tyrannide assumit. Hunc Carthaginis dux Artabanus, trigésimo sexto regni sui die prudentem interfecit.

Post consulatum Basilii v. c. anno 8 (A. 548), Justinianus imp. per diversas provincias in regni sui finibus constitutas instantissime scribit; et antistites cunctos præfata tria Capitula dominare compellit. Euphemio Antiocheno episcopo succedit Dominus.

Post consulatum Basilii v. c. anno 9 (A. 549), Illyriciana synodus in defensione trium Capitum Justiniano Aug. scribit, et Benenatum primæ Justinianæ civitatis episcopum, obrectatorem eorumdem trium Capitum, condemnat.

Theodora Augusta Chalcedonensis synodi inimica canceris plaga corpore toto perfusa, vitam prodigiose finivit.

Post consulatum Basilii v. c. anno 10¹² (A. 550), Africani antistites Vigilium Romanum episcopum damnatorem trium Capitulorum synodally a catholica communione, reservato ei poenitentiae loco, recludunt, et pro defensione memoratorum trium Capitulorum litteras satis idoneas Justiniano principi per Olympium magistratum mittunt. Eo tempore

² Tudio mortuo, Agila Gothos regit ann. 5 mens. 7. lv.

sciens fraternitatem vestram, quæ optabat libenter amplecti.

³ Liberat. cum Baronio, nullus agnoscat. Et recte quidem, contextu id postulante.

⁴ Liberat., existimet habere. Sic quoque Baronius, qui tamen paulo ante legit, hic me sap. v.

⁵ Liberat., ut facilius possim hæc quæ cæpi operari et perficere. Neque aliter Baronius, nisi quod pro cæpi habet concepi, fortasse melius.

⁶ Liberat., Orate pro nobis Deum, mihi fratres in Christo Domino nostro charitate conjuncti. Ita quoque Baronius.

⁷ Monet sæpe laudatus Wesselingius, l. c., pag. 153, ad marginem memorati codicis ms. hæc suis e adnotata: *Agila mortuo, Athanagildus qui dudum tyrannidem assumpserat, Gothorum rex efficitur: regnat ann. 15: quæ Scaliger et Canisius omisere.*

vii¹ Facundi Hermlanensis Ecclesiae episcopi refutasse: quibus evidentissime declaravit tria saepesata Capitula in praescriptione fidei catholicae et apostolicae Chalcedonensis concilii fuisse damnata.

Post consulatum Basilii v. c. anno 11 (A. 551), Reparatus archiepiscopus Carthaginiensis Ecclesiae, Firmus Numidarum episcoporum primates, et Primasius, et Verecundus concilii Binzanteni² episcopi pro fidei causa ad urbem regiam ejusdem praepcepto principis evocantur. Apollinarius Zoilo tria memorata Capitula damnare nolenti episcopus Alexandrinus Ecclesiae subrogatur.

Post consulatum Basilii v. c. anno 12 (A. 552), Reparatus archiepiscopus plurimis calumniis impetitus pro eo quod damnationi trium Capitulorum memoratorum assensum non praebuit, officio sumptibusque privatus, Eucayda exsilio relegatur; et Primasius diaconus apocrisarius ejus, postquam damnavit quae sunt synodali ter atque universaliter defensata, eo superstitite, contra vota cleri simulque et populi, episcopus Carthaginiensis Ecclesiae ordinatur.

Firmus concilii Numidiae primas donis principis corruptus damnationi eorumdem Capitulorum assensum praebuit. Sed ad propria remeans in navi morte turpiissima periit. Primasius quoque Aquimontensis monasterio relegatus. Sed Boetio primate Byzantini morte praevento, ut ei succederet, memoratae damnationi protinus assensit, reversusque ad sua, quae prius defendebat, validissimis persecutionibus impugnavit, fidelibusque calumnias generando, eorumque substantias auferendo. Sed in quibus peccavit, latere non potuit. Siquidem postquam a catholicis sui concilii antistitibus pro suis praevicationibus condemnatus, infelici morte extinguitur; et quae conquisierat fraude, fideliter a iudicibus auferuntur. Verecundus vero Ecclesiae Nicensis episcopus, in defensione memoratorum perdurans Capitulorum, Chalcedone urbe ubi refugium fecerat, in diversorio gloriose matris³ Euphemiae de hac vita migravit ad Dominum. Macarius Hierosolymitanus episcopus ejicitur, et eo superstitite Eustochius ordinatur.

Post consulatum Basilii v. c. an. 13 (A. 553), Constantinopolim synodus Justiniani principis praepcepto colligitur: cui praesules sedium aderant Vigilius Romanus episcopus, superstitite Silverio ordinatus; Apollinarius Alexandrinus, Zoilo vivente promotus; Antiochenus Dominus⁴; Eustochius⁵, Macario remoto Hierosolymitano episcopo, episcopus factus; et Eutychius Constantinopolitanus, qui Me-

nax fuerat subrogatus. Ibi tria saepesata Capitula cum defendentibus ea damnationi subjiciunt, sibi quae ipsi poenitentiae regressum poenaliter intercludunt, tali se perpetuo anathemate obstringentes, si aliquando absolvere tentaverint; quae damnationis sententiae subdiderunt. Quorum decretis Rusticus Romanae Ecclesiae diaconus et Felix Guiliensis monasterii provinciae Africanae hegumenus contradicentes scripto Thebaida in exsilium cum suis sociis transmittuntur. His itaque gestis terrae motus urbem regiam a fundamentis concutiens aedificia plurima porticusque dejecit, et basilicis consistentibus aedificia pene omnia prostravit.

Post consulatum Basilii v. c. anno 14 (A. 554), Frontinus episcopus ad urbem regiam evocatur, pro defensione trium eorumdem Capitulorum Antiocheni⁶ primae Thebaicae civitatis exsilio deputatur: et pro eo ab haereticis Petrus Salonenis Ecclesiae ordinatur.

Proconsularis concilii provinciae Africanae sacerdotes, Rufini et Viui episcoporum, Reparati archiepiscopi obtrectatorum arte delusi tanquam defensoribus fidei occurrunt, et Primasii praevicatoris Carthaginiensis Ecclesiae communionem, praeter paucissimos, polluunt.

Dacius Mediolanensis episcopus Constantinopolim venit, et damnationi eorumdem trium Capitulorum consentiens eo die percussus oculobus.

Narses eunuchus ex praeposito patricius Totilam Gothorum regem praelio apud Italiam mirabiliter superat ac perimit, et omnes ejus divitias tollit.

Post consulatum Basilii v. c. anno 15 (A. 555), concilii Numidiae episcopi ad instar proconsularium sacerdotum collecti Carthaginem veniunt, et Primasii ejusdem Ecclesiae incubatoris communionem polluti, praevicatoris et effecti ad propria redeunt.

Victor Tununensis Ecclesiae episcopus, hujus auctor operis, post custodias simulque et plagas, quas Sala et Valericis perpassus, nec non in monasterio de Mandra⁷ primo ac secundo exsilio Egi Mauritaniae insulae, tertio Alexandriae una cum Theodoro Cebarsutanensis Ecclesiae episcopo, pro praefatorum trium Capitulorum defensione exsilio mittitur, et carceri castelli Dioclesiani post praetorianum carcerem truditur. Antiochenae Anastasius Dominico succedit episcopus.

Post consulatum Basilii v. c. anno 16 (A. 556), Primosus⁸ Carthaginiensis incubator Ecclesiae, sibi nolentes assensum praebere nunc fustibus, nunc custodiis, nunc quoque exsiliis affligit.

¹ Subintellige vii libri. Et mox legendum forte, in praescriptione.

² Byzantini. SCAL.

³ Rescribendum martyris jure monet Cotelierius Erel. Gr. Monum. tom. II, pag. 609.

⁴ Dominus, alias Dominus. SCAL. — Superius, post consulatum Basilii ann. 8 vocatur Dominus.

⁵ Eutocius. Id.

⁶ Antiocheni. Id.

⁷ Wesselingius, l. c., pag. 151. Haec quidem, in-

quit, sana et boni coloris videri possent, ni in ms. de Mandracium inesset. Mandracium portus erat urbis Carthaginiensis, teste Procopio, lib. I Bell. Vand., cap. 20. Porro tradit idem Procopius, lib. VI de Edif. Justin., cap. 5, prope hunc portum monasterium condidisse Justinianum imperatorem, quod et inde Mandracii cognomen duxit: Ἐδίστατο δὲ τὸ μοναστήριον τοῦ περιβόλου ἐν τῷ ἐκθαλασσιδίων, ἀρχιστὰ τοῦ λιμένος, ὅπερ Μανδράκιον ὀνομαζομένην.

⁸ Ita edit. Scalig. An Primasius, ut paulo ante?

Victor et Theodosius antefati episcopi Africani de A carcere ejiciuntur; et post disputationes in prætorio continuas dierum 15 ad aliam custodiam monasterii Tabenensiotarum, quod est apud Canopum 12 millibus ab urbe Alexandrina mittuntur.

Post consulatum Basilii v. c. anno 17 (A. 557), Vigilius Romanus in insula Sicilia moritur. Eo tempore Felix hegumenus monasterii Gallitani¹ exsilio apud Sinopen, de hac vita migravit ad Dominum.

Post consulatum Basilii v. c. anno 18 (A. 558), Pelagius Romanus archidiaconus, trium præfatorum defensor Capitulorum, Justiniani principis persuasione de exsilio redit; et condemnans ea quæ dudum constantissime defendebat, Romanæ Ecclesiæ episcopus a prævaricatoribus ordinatur: qui fuit annis 5.

Post consulatum Basilii v. c. anno 19 (A. 559), Illyriciani episcopi, præter parva monasteria parvosque fideles, persecutiones passi consentiunt, pristinam fidem in irritum deducentes. Eo tempore Ugni Armeniam gravissime vexaverunt.

Post consulatum Basilii v. c. 20 (A. 560), Bulgares Thraciam invadunt, et usque ad Sucas Constantinopolim veniunt. Sergium patricium, qui dudum Africanæ fuerat dux militiæ, capiunt simulque distrahant. Sed patricii Beliaarii armis fortiter debellati, pariterque fugati Danubium transierunt.

Post consulatum Basilii v. c. anno 21 (A. 561), corpus sancti Antonii eremite repertum cum maximo honore Alexandriam perducitur, et in basilica Sancti Joannis Baptistæ honorifice collocatur.

Post consulatum Basilii v. c. 22 (A. 562), Frontinianus Salonensis episcopus de exsilio Antiocheni Ancyram Galatiæ transmutatur. Petrus ejus incubator Ecclesiæ moritur, et pro eo Prodius substituitur.

Post consulatum Basilii v. c. anno 23 (A. 563), Reparatus archiepiscopus Carthaginiensis Ecclesiæ exsilio apud Euchaldam gloriosa confessione transit ad Dominum die vi idus Januarii.

Eo anno Justinianus princeps legatos gentis Abarrorum², unde venerant, facit....

Anno 32 imperii præfati principis Justiniani, Pelagius Romanus episcopus ordinatur: præfuit D ann. 11.

¹ Superius ad annum 553 legitur *Guillensis*.

² *Avorum*. SCALIG.

³ Vide Mansum ad Baronium tom. X Annal.,

Eustochius Hierosolymitanus episcopus, qui fuerat Macario superstitie ordinatus, ejicitur; et rursus Macarius reformatur.

Anno 38 imperatoris ejusdem (A. 564), Musicus, Brumasius, Donatus et Chrysonius episcopi de Africa, et Victor ac Theodorus episcopus similiter ex Ægypto ad urbem regiam imperiali præcepto evocantur. Qui dum eidem Justiniano principi præsentibus præsentibus, et postea Eutychio regiæ urbis episcopo altercantis novæ superstitioni resistunt, ab invicem segregati per monasteria ejusdem urbis custodiæ mittuntur.

Anno 39 imperii sui (A. 565) Justinianus Eutychium Constantinopolitanum episcopum damnato-
B roem trium Capitulorum, et Evagrii eremite diaconi, ac Didymi monachi et confessoris Alexandriani, quorum laudes supra illustrium virorum ex auctoritate protulimus, exsilio dirigit, et pro eo Joannem ejusdem erroris consimilem episcopum facit.

Eo anno Prasini apud regiam urbem civile bellum faciunt, multosque reip. viros gladio frequenter con-
gressionem prosternunt. Sed eorum atroces plurimi postea a Juliano præfecto extincti sunt.

Quadragesimo imperii sui anno³ (A. 566) Justinianus vitæ suscepit finem indictione xv.

Theodorus, Cabarsusitanus episcopus defensor
trium Capitulorum, exsilio ad urbem regiam eo mense et die quo Justinianus, moritur; et juxta confesso-
C res quibus Ugnericus Vandalorum rex linguas absciderat, sepelitur.

Justinus Junior Vigilantia sororis Justiniani Augusti filius, patre dulcissimo natus, cum tranquillitate populi magna imperii sumit sceptrum. Hujus conjux Sophia Theodora Augustæ neptis asseritur.

Colliguntur omnes anni ab Adam primo homine, usque ad nativitatem D. N. Jesu Christi secundam carnem, quæ facta est *MDCCIX*. A nativitate vero D. N. Jesu Christi, quæ facta est *XLIIII* Augusti Octavianii Cæsaris imperii anno, usque in annum Justinii primum principis Rom., qui Justiniano imperio successit, anni *DCXXVII*. Fiunt simul ab Adam, usque in annum primum memorati principis Rom. anni *MDCCCLXVI*.

pag. 232, qui contra Pagium annum 565 Justiniani mortualem statuentem evincit existisse annum insequentem 566.